

[Enggaard.]

der har viljen til det i dag, hvor man bor mange på samme rum, at gennemgå f. eks. en frivillig uddannelse med de krav til forberedelse o. lign., som må stilles. Vi må prøve at gøre standarden mere ensartet landet over i de forskellige organer. De unge har jo ikke selv valgt det sted, hvor de aftjener deres værnepligt; det er noget, som de er blevet beordret til, og dermed følger, at vi har en forpligtelse til, når vi kan det og har mulighed for økonomisk at komme igennem med det, at gøre standarden så ensartet som muligt.

Lad mig til slut knytte et par bemærkninger til den debat, der har været ført i forbindelse med udflytningen af offentlige institutioner fra København til provinsen. I denne sag er der jo også tale om omflytning og udflytning fra andre steder end København, men debatten har jo mest drejet sig om udflytningen af én bestemt institution fra København til det nordlige Jylland. Venstre har tidligere tilkendegivet sin principielle tilslutning til udflytningerne; vi finder disse udflytninger rigtige ud fra mange hensyn. Men lad mig tilføje, at det bør være en selvfølge, at der gives et rimeligt langt varsel til det berørte personel dér, hvor det er muligt, og at der overhovedet vises de hensyn over for personalet, som man i andre relationer på arbejdsmarkedet finder rimeligt.

Et særligt problem har været draget ind i debatten omkring udflytningerne, nemlig problemet for de ansattes hustruer, der har et erhverv, som de står i risiko for at måtte opgive, og der har vel navnlig været peget på de tilfælde, hvor en ansats hustru har haft en pensionsberettiget stilling enten i stat eller i kommune. Det kan naturligvis være en svær beslutning for en sådan hustru at skulle opgive sin stilling, hvis hun vil følge sin husbond til det nye tjenestested. Ofte har valget altså her stået imellem dette enten at forblive eller at tage sin afsked fra en tjenestemandstilling i staten eller i kommunen eller en tilsvarende ansættelse.

Jeg vil gerne understrege, at efter det, der foreligger fra tjenestemandskommissionens hidtidige arbejde, og som man må forvente er indeholdt i det forslag til en ny tjenestemandsslov, der vil blive fremsat i folketinget, er der tale om, at man dels vil ind-

føre bestemmelser om ret til opsat pension, hvorved allerede ansatte tjenestemænd kan tage deres afsked, men bevarer deres ret til som 67-årige at have en forholdsmæssig tjenestemandspension, værdisikret og i øvrigt ajourført efter tjenestemandsslovens regler, dels at der åbnes mulighed for, at man med reduceret pensionsret kan gå på pension fra det 60. år, og endelig at man vil indføre væsentlig bredere ansættelsesområder end dem, der eksisterer i dag. Jeg tror, at disse tre foranstaltninger gennemført i en ny tjenestemandsslov vil give rimeligere vilkår i tilfælde som dem, jeg her har beskrevet, og jeg synes, det har været på sin plads nu, da diskussionen har været så kraftig omkring de gener, som disse udflytninger kunne føre med sig, også at pege på et af trækkene i en kommende lovgivning, som muligvis vil kunne være en hjælp til løsning af nogle af problemerne.

Jeg takker endnu en gang ministeren for redegørelsen. Jeg tror, at der med debatten i dag også over for offentligheden vil kunne være givet et nyttigt bidrag til forståelsen af nødvendigheden af og baggrunden for de udflytninger, som må og skal komme.

Bilgrav-Nielsen: Med forsvarsministerens redegørelse her i tinget forleden dag angående de påtænkte og de igangværende militære udflytninger er der enkelte af tingets medlemmer, der nu har fået 4 stort set enslydende redegørelser af den art, så vi må sige, at vi gør tingene grundigt her i folketinget. Endvidere er der udvalg, der har haft forsvarsministeren til samråd et par gange om dette spørgsmål, så mon ikke vi snart må sige, at dette emne i hvert fald indtil videre kan betragtes som værende drøftet på en god måde?

Jeg har heller ikke særlig meget nyt at tilføje i denne debat. Det har slået mig, hvad vi egentlig skulle med den. Måske hænger det sammen med, at socialdemokratiet i forsvarsdebatten for et par måneder siden kom til at placere sig måske ikke som deciderede modstandere af udflytningen, men i hvert fald som et parti, der var meget betænkeligt ved de planlagte udflytninger. Jeg forstår godt, at man har et ønske om at få rettet lidt op på dette forhold, og jeg forstår da også hr. Søgaard sådan, at man er villig til at medvirke ved de planlagte udflytninger.